

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et Capitvlo Cardicensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

EPISCOPO ET CAPITVLO
Cardicenibus.

precibus causam tuam, in tuae famae ac salutis dispendium affligendo. Ecce enim, sicut multorum relatione didicimus, fratres Camaldulenses, qui seculi vanitatibus abdicatis, mortificarunt cum vitiis & concupiscentiis membra sua, crucifigentes sibi mundum cum Apostolo & se mundo, multipliciter opprimens & affligens, nuper fecisti iuxta ipsorum eremum quandam viam, per quam non solem armatos, sed etiam histriones cum mulierculis ire facis, cum accessus terminorum suorum mulieribus ab antiquo fuerit interdictus. Nuper quoque quosdam boves ipsorum eisdem fecisti violenter auferri, nec eos, donec a quibusdam conversis eorum quandam quantitatem bladi receperisti pro illis, redere voluisti, his & aliis modis eorum quietem per te ac tuos adeo inquietans ut, nisi aliter provideatur eisdem, sui ordinis instituta nequeant observare. Volentes igitur & eorum tranquillitati & tuae saluti pariter providere, nobilitatem tuam monemus, rogamus, & exhortamur in Domino, in remissionem tibi peccaminum injungentes quatenus brevitatem considerans vitæ tuae, quæ cùm jam senilem perveneris ad ætatem, omne autem quod antiquatur & senescit prope interitum esse constet, præculdubio longa esse non potest, recogites in amaritudine annos tuos, & attendens quòd ex universis quæ habere videris sola tua opera te sequentur, quæ si bona fuerint, ad æterna gaudia te perducant, si verò mala, perpetuam te pertrahent ad gehennam, tui tandem incipias misereri, & satisfacere studens Domino de commissis, ab ecclesiasticorum virorum & specia-
liter dictorum Camaldulenum molesta-
tione de cetero conquiescas; ne forte preoccupatus subito die mortis, peniten-
tiae spatum queras, nec valeas inventire. Alioquin, cùm pater filium quem diligit corrigat & castiget, nos specialiter obla-
tum tuum, quam sollicitudine paterna zelamus, venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Pisano & Episcopo Flo-
rentino & dilecto filio electo Aretino nostris damus litteris in mandatis ut tam super prædicta via quam aliis te ab eorum-
dem Camaldulenum vexatione cessare per censorum ecclesiasticam appellatione remota prævia ratione compellant. Datum Signie xii. Kal. Octobris, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*Illis scriptum est super hoc, verbis compe-
tenter mutatis.*

Tom. II.

CVM à nobis petitur quod justum est usque perducatur effectum. Sanè obliata nobis ex parte vestra petitio continebat quòd cùm causam quæ inter vos ex parte una & fratres domus Hierosolymitani hospitalis de Phitalea ex altera super castro Cardicensi, casalibus & rebus alius vertebar, venerabilibus fratribus nostris Thessalonicensi & Philippensi Archiepiscopis & Episcopis Sidoniensi duxerimus committendam, tandem mediante praefato Archiepiscopo Philippensi, cui vicem suam supradicti conjudices sui, qui negotio interesse non poterant, commiserunt, inter vos & predictos Hospitalarios utrunque præstito juramento anicabilis compositione intervenit, quam vos & pars altera per proprias litteras postulaatis apostolico munimine roborari. Eapropter velitis justis postulationibus grato concurrentes assentu, compositionem ipsam, sicut sine pravitate providè facta est, & ab utraque parte sponte recepta, & juramento firmata, ut in litteris inde confectis supradicti Archiepiscopi Philippensis sigillo munitis, quarum tenorem de verbo ad verbum prætentibus iussimus litteris annotari, pleniū continetur, auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Tenor autem litterarum ipsarum talis existit. **G**VILLELMVS Dei gratia Philippensis Archiepiscopus univer- sis Christi fidelibus ad quos præfens scrip- tum advenerit salutem in vero salutari. Vide lib. 17.
epist. 131 lib.
13. epist. 101.
113. 110 &
lib. 15. epist.
69. 71. 80.

Cùm causam inter venerabilem fratrem nostrum Bartholomeum Cardensem Episcopum & fratres Hospitalis sancti Io. hannis Hierosolymitani vertentem nobis & venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Thessalonicensi & Sidoniensi Episcopo Papa commisisset, & cùm ipsi tum valetudine corporis, tum negotiorum frequentia impediti, ad hanc exequenda personaliter venire non possent, nobis mandarunt ut dictam causam effectui mandaremus. Quid cùm facturi Armiro venissimus, de communi assentu & voluntate utraque pars nostro sicut judicis delegati se dedit mandato, ut quicquid super controversia inter ipsos habita statueremus, ratum haberent & firmum. Recepta igitur ab utraque parte juratoria cautione nostro stare mandato, auditam per idoneos & diligentius veritate discussam per legitimos testes in præ-

11 iii ij

sentia nostra juratos quām etiam per pri-
 vilegium Constantini quondam cognati
 Alexij Imperatoris concessum Ecclesiae
 Cardicensi perpendimus casalia de quibus
 questio erat ad eandem Ecclesiam perti-
 nere. Pro quo mandamus ut Ecclesia Car-
 dicensis teneat, habeat, & proprietatio
 jure possideat casalia septem cum suis per-
 tinentiis, scilicet Toliasiki, Iajadnami,
 Toalopocori, Olongos, Icanapiza, Icon-
 zobi, Stenes, duoque molendina integra,
 & tria inaedificata in loco qui dicitur Sup-
 pettufu, cum fructibus exinde duobus annis
 perceptis. Super ducentis marchis argen-
 ti olim in compromissō statutis & nomine
 pœnae solvendis, necnon & expensis factis
 cùm dictus Episcopus Romanum accessit,
 quas Dominus Papa mandaverat nobis ut
 dicto Episcopo solvi faceremus, taliter du-
 ximus statuendum. Episcopus enim ante-
 fatus & Ecclesia Cardicensis percipiunt,
 teneant, & habeant proventus fori Armiri-
 onensis per sex annos; ita tamen quod si
 dicti fratres Episcopo & Ecclesia per
 quemlibet annum solverint quatuor libras
 hyperperorum, dum idem Episcopus de-
 bet tenere proventus, sic quod simili &
 una vice solvant, pro residuis annis per-
 cipient fructus fori præfati. Frumentum
 verò, vinum, hyperperi, & quicquid de
 bonis Ecclesiæ dictæ præsenti & præterito
 anno sepedicti fratres percepserunt, jabe-
 mus præfato Episcopo reddi, sic tamen
 ut in præsentiarum restituunt quinque ve-
 getes vini, quartam partem triginta septem
 modiorum frumenti & dimidi, centum
 quinquaginta tres modiorum hordei, cice-
 rum quatuordecim, nucum quatuor, hinc
 ad Martium, tres alias residuas partes per
 totum mensem Augusti ad magnum mon-
 dum mensuratas exolvant. Quia vero con-
 flitit nobis quod Hospitalarij habebant
 septem homines Ecclesiæ Cardicensis, sci-
 licet Papam Leonem, Iohannem Fort, La-
 viotifam & filium ejus, Parasque, Pifa-
 num, Erinium, Nileforum, jubemus il-
 los à dictis fratribus Episcopo restitu. Præ-
 terea omnes abbatias & papates in teni-
 mento Hospitalis constitutas & existentes,
 dum tamen sint infra fines episcopatus
 Cardicensis, præcipimus reddi. Prefertim
 enim quandam abbatiam in Armiro quæ
 Valestimum dicitur, quam Dominus Papa
 eidem Episcopo duxit concedendam, man-
 damus Episcopum præfatum habere; &
 quicquid Dominus Papa ipsi adjudicavit
 Episcopo vel concessit, eidem duximus
 auctoritate qua fungimur confirmandum.

Litteras Domini Papæ nobis & conjudici-
 bus nostris transmissas, necnon & litteras
 imperiales domino Galtero Camerario de-
 legatas præcipimus sepedictis fratribus redi;
 ita ut ipsi fratres Dominū Papam & Im-
 peratorem precentur quod hanc pacem &
 compositionem custodiāt, suarumque robo-
 re muniant litterarum. Idem etiam fratres
 omnes Barones regionis precabuntur quod
 hanc custodian pacem, ut si qua partium
 hoc non observarit, contra eam existerent
 obſervanti parti faventes. Ut autem quod
 mandavimus majoris firmitatis robur aſſu-
 mat, magister Nicolaus tam pro Episcopo
 quām pro fe, magister Gregorius Signi-
 nus & Iohannes Clericus Canonici Cardi-
 censes juraverunt tacis sacroſanctis evan-
 geliis hanc pacem, compositionem, con-
 ventionem, seu mandatum obſervare, &
 contrā nullo tempore venire; & promisit
 Episcopus ab omnibus Canonicis Cardi-
 censibus hoc juramentum præstari. Quod
 ſimiliter frater Stephanus Praeceptor, fra-
 tres Petrus & Oddo juraverunt obſervare;
 & promisit idem Stephanus sacramentum
 iſtud à cunctis fratribus exhiberi. Nos ve-
 rò ad majorem hujus rei firmitatem haben-
 dam jubemus tam ſigillo noſtro quām ſi
 gillo venerabilis fratris nostri Theſſaloni-
 censis Archiepifcopi, & hoc utriusque par-
 tis voluntate, præſens scriptum communi-
 ri. Omnia quidem prædicta jubemus eſſe
 rata; ſalva utrique parti agendi potestate;
 ſi qua ſunt inter ipſos agenda, exceptis iis
 quæ pagina præſenti notantur. Nos Bar-
 tholomaeus Cardicensis Episcopus una cum
 Capitulo ejusdem Ecclesiæ huic paci vel
 conventioni affentimus, ratamque & fir-
 mam ſempre habere promittimus; & præ-
 terea tam apostolicae clementiae quām im-
 peratoriae ſupplicamus majestati uite
 pacem custodire ſuarumque munitimine lit-
 terarum roborare dignentur. Barones in-
 ſuper eodem modo precamur, ſcilicet Do-
 minos Conum Seneschallum, Gaufridum
 de Villa Arduini Mareſchalcum, Milonem
 de Brabant, & omnes alios Barones, quod
 hanc custodian pacem, ſuoeque robore
 figillo, & parti obſervanti hanc pacem fa-
 ventes contra non obſervantem exiſtant.
 Nos frater Stephanus Praeceptor domus
 de Phitalea & aliarum domorum Hospita-
 lis sancti Iohannis Hierofolymitan in Ro-
 mania, una cum fratribus nostris huic paci
 vel conventioni affentimus, ratamque &
 firmam ſempre habere promittimus; & præ-
 terea tam apostolicae clementiae quām im-
 peratoriae ſupplicamus majestati quod-

hanc pacem custodire & suarum munimine litterarum robore dignentur. Barones in super eodem modo precamur, scilicet Dominos Conum Seneschalem, Gaufridum de Villa-Harduini Marechalum, Milonem de Brabant, & omnes alios Barones, quod hanc custodian pacem, suoque ro borent sigillo, & parti obliteranti hanc pacem faventes contra nos observantem existant. Datum & recitatum apud Armiro in praesentiâ Domini Gualterij Camerarij, Nicolai Rugulufi, Theobaldi, Yvonis, Thomae, & multorum aliorum, anno Domini millesimo ducentesimo XII. anno x v. pontificatus Domini Innocentij Papæ IIII. mense Decembri, die undecima. J Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostra confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c usque incursum. Datum Signia v. Kal. Octobr. pontificatus nostri anno sextodecimo.

EPISCOPO NARNIENS.

Epist. 116.
Ejusdem ferè
argumenti cū
epistola 94.

CVM excommunicatorum communio sit aliis interdicta, ipsi officia publica exercere non debent. Quocirca fraternitati tua per apostolica scripta mandamus quatenus constitutiones & sententias Narniensium judicium, quos sententia excommunicationis involvit, tam promulgatas quam promulgandas in posterum auctoritate nostra decernas irritas & inanes. Prohibemus etiam ne quis extraneus in elusionem mandati nostri apud Narniam officium judicis exercere præsumat. Porro quia fraus & dolus cuiquam patrocinari non debet, constitutiones & sententias talium inanes & irritas decerni mandamus. Tu denique, frater Episcopo, super te ipsum &c. Datum Signia vi. Non. Octobris, pontificatus nostri anno decimolexto.

PATERARCHÆ GRADENS.

Epist. 117.
Commendat
Marchionem
Eltensem.
Vide Signia
lib. 16. de regno
Ital. ad an. 1213.

CRedebamus haecen quod Paduani cives nobis & apostolicæ sedi desiderant reverentiam majorē impendere quam exhibere probentur, cum, sicut accepimus, dilectum filium nobilem virum Marchionem Eltensem nobis & Ecclesia Romanae devotum contra justitiam vehementer impugnent, cuius pater & ipse pro Ecclesiæ defensione se laboribus & periculis multis exponere minimè dubitarunt. Porro si Paduani prædicti aliquid contra præfatum Marchionem habebant, poterant faltem in hoc apostolicae sedi deferre quod illud in nostram notitiam deduxissent, ut

nos eis satisfieri faceremus, antequam contra eum, quem pro certo sciebant nos, quasi specialiter nostrum, carum & acceptum habere, cum Ecilino & aliis excommunicatis procederent nobis penitus inconsultis & quasi omnino contemptis. Quocirca fraternitatì vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus Paduanos eosdem ut à memorati Marchionis impugnatione desistant diligenter moneas & inducas, eis ex parte nostra firmiter reprimentes quod nos ipsi faciemus satisfactiōnem impendi, cum nobis ostenderint se contra eum aliquam justam causam habere. Alioquin, ne Marchionem ipsum pro derelicto videamur habere, qui post Deum non habet alium ad quem pro iustitia consequenda in hac tempestate recurrit, tu cognita veritate Paduanos prædictos ab iusta ipsius impugnatione per censuram ecclasiasticam appellatione remota compescas. Datum Signia vi. Non. Octobr. pontificatus nostri anno sextodecimo.

ARCHIEPISCOPO LVNDENSI

apostolice sedis Legato.

QVIA circa minima & maxima frequentanter humanus deficit intellectus, prudenter est querere ubi scrupulus dubitatio occurrit. Sanè postulasti per se- dem apostolicā edoceri si Presbyteri successivè duas concubinas habentes, bigamia censeantur, ut cum eis, tamquam cum irregularibus, quoad executionem sui officij nequeas dispensare, & si Presbyterorum filii sint indifferenter ad sacros ordines promovendi, & utrum sacerdotes Suethiæ in publicis debeas tolerare conjugis, qui super hoc se afferunt cuiusdam summi Pontificis privilegio communitos. Ad quæ sic duximus respondendum, quod cum sacerdotes prædicti, sive uno sive diversis temporibus, plures habuerint concubinas, irregularitatem non incurrerint bigamiae, cum eis, tamquam simplici fornicatione notatis, quoad executionem sacerdotalis officij poteris dispensare, si vivere curaverint continenter. De Presbyterorum vero filiis tam ex decreto Urbani Papa secundi quam ex Concilio colligitur Piætavensi quod ad sacros non sunt ordines promovendi, nisi aut in ecclesiis aut in canonica regulari religiosè fuerint convertati. De Presbyteris autem Suethiæ non possumus dare responsum, nisi viderimus privilegium quod prætendunt. Quæsivisti præterea utrum in canonem incident laici sententiæ promulgatae qui sacerdotes aut alios

Cap. Presbytero-
tor. Dib. 16.
Cap. Vc filij.
De filio Presb.

Cap. Quæsivi-
to. De sent. ex-
tentia. com. in 4. collect.

II iiiij